

सार्थ श्रीमद्भगवद्गीता

कृ. ना. आठल्ये

ॐ पब्लिकेशन्स्

प्रमुख वितरक

अजब डिस्ट्रीब्युटर्स

६७८-ई, निदान हॉस्पिटलसमोर,
शाहूपुरी, २ री गल्ली, कोल्हापूर.

सार्थ श्रीमद्भगवद्गीता : Sarth Shrimadbhagwadgeeta

कृ. ना. आठल्ये

© सुरक्षित

प्रकाशक

ॐ पब्लिकेशन्स

६७८, सृष्टी विष्टा, निदान हॉस्पिटल समोर,

शाहूपुरी २ री गल्ली, कोल्हापूर.

मोबा. : ९६८ ९९९५ ३००

अक्षरजुळणी

रावजी देसाई

मुखपृष्ठ

चित्रमित्र पब्लिसिटी, कोल्हापूर.

मुद्रक

ऋग्वेद प्रिंटर्स, पुणे.

आवृत्ती

फेब्रुवारी, २०१३

किंमत

रुपये १३०/-

अनुक्रमणिका

○ श्रीगीतामाहात्म्यम्		७
○ अथ श्रीमद्भगवद्गीताध्यानादि		११
○ अध्याय पहिला- अर्जुन-विषादयोगः		१७
○ अध्याय दुसरा- सांख्ययोग		२९
○ अध्याय तिसरा- कर्मयोग		४८
○ अध्याय चवथा- ज्ञानकर्मसंन्यास योग		५९
○ अध्याय पाचवा- संन्यास योग		७०
○ अध्याय सहावा- आत्मसंयमयोग		७८
○ अध्याय सातवा- ज्ञानविज्ञानयोग		९०
○ अध्याय आठवा- अक्षरब्रह्मयोग		९८
○ अध्याय नववा- राजविद्या राजगुह्ययोग		१०६
○ अध्याय दहावा- विभूतियोग		११५
○ अध्याय अकरावा- विश्वरूपदर्शन		१२५
○ अध्याय बारावा- भक्तियोग		१४१
○ अध्याय तेरावा- क्षेत्रक्षेत्रज्ञेविभागयोग		१४७
○ अध्याय चौदावा- गुणत्रयविभागयोग		१५६
○ अध्याय पंधरावा- पुरुषोत्तमयोग		१६३
○ अध्याय सोळावा- दैवासुरसंपद्विभाग		१६९
○ अध्याय सतरावा- श्रद्धात्रयविभागयोग		१७६
○ अध्याय अठरावा- मोक्षसंन्यासयोग		१८४
○ गीतामाहात्म्य		२०३
○ श्रीमद्भगवद्गीता- अनुष्ठान		२०५
○ मंत्र		२०५

॥ श्रीगीतामाहात्म्यम् ॥

श्री गणेशाय नमः ॥ श्रीराधारमणाय नमः ॥

धरोवाच-

भगवन्परमेशान भक्तिरव्यभिचारिणी ।

प्रारब्धं भुज्यमानस्य कथं भवति हे प्रभो ॥ १ ॥

पृथ्वीदेवीने विचारले - भगवंता, परमेश्वरा ! नशिबाचे भोग भोगीत असलेल्या मनुष्यांना तुझी अनन्य भक्ती कशाने उत्पन्न होईल ? १.

विष्णुरुवाच-

प्रारब्धं भुज्यमानो हि गीताभ्यासरतः सदा ।

स मुक्तः स सुखी लोके कर्मणा नोपलिप्यते ॥ २ ॥

श्रीविष्णु म्हणाले - नशिबाचे भोग भोगीत असताही जो सदोदित गीतेच्या अभ्यासात मग्न असतो तो संसारात असूनही मुक्त व सुखी होतो. कर्मने तो लिप्त होत नाही. २.

महापापादिपापानि गीताध्यानं करोति चेत् ।

क्वचित्स्पर्शं न कुर्वति नलिनीदलमंबुवत् ॥ ३ ॥

कमलपत्रास पाण्याचा लेप लागत नाही, तसेच गीतेत सांगितलेल्या ज्ञानाचा अभ्यास करणाऱ्याला पंचमहापातकादि पापे स्पर्श करीत नाहीत. ३.

गीतायाः पुस्तकं यत्र यत्र पाठः प्रवर्तते ।

तत्र सर्वाणि तीर्थानि प्रयागादीनि तत्र वै ॥ ४ ॥

जिथे गीतेचे पुस्तक असते व गीतेचा पाठ चालतो, तिथे प्रयागराजादि सर्व तीर्थे वास करतात. ४.

सर्वे देवाश्च ऋषयो योगिनः पन्नगाश्च ये ।

गोपाला गोपिका वापि नारदोद्धवपार्षदैः

सहायो जायते शीघ्रं यत्र गीता प्रवर्तते ॥ ५ ॥

जिकडे गीतेचा अभ्यास चालतो, तिकडे सर्व देव, ऋषी, योगी, सर्पराज, गोपाल, गोपी, नारद, उद्धव व इतर पार्षद गणासहवर्तमान भगवान उपस्थित राहून मदतनीस होतात. ५.

यत्र गीताविचारश्च पठनं पाठनं श्रुतम् ।

तत्राहं निश्चितं पृथ्वि निवसामि सदैव हि ॥ ६ ॥

जिकडे गीतेचा विचार, गीतेचे अध्ययन, अध्यापन व श्रवण चालते, तेथे हे पृथ्वी! मी निश्चयाने निरंतर राहतो. ६.

गीताश्रयेऽहं तिष्ठामि गीता मे चोत्तमं गृहम् ।

गीताज्ञानमुपाश्रित्य त्रींलोकान्पालयाम्यहम् ॥ ७ ॥

मी गीतेच्या आश्रयाने राहतो. गीता हेच माझे उत्तम घर आहे. गीतेच्या ज्ञानाचा आधार घेऊनच मी त्रैलोक्याचे पालन करतो. ७.

गीता मे परमा विद्या ब्रह्मरूपा न संशयः ।

अर्धमात्राक्षरा नित्या स्वानिर्वाच्यपदात्मिका ॥ ८ ॥

गीता ही माझी सर्वात श्रेष्ठ ब्रह्मरूपिणी विद्या होय. ती अविनाशी अर्धमात्रारूपिणी असून, नित्य व अनिर्वाच्यपदात्मिका आहे. ८.

चिदानंदेन कृष्णेन प्रोक्ता स्वमुखतोऽर्जुनम् ।

वेदत्रयी परानंदा तत्त्वार्थज्ञानसंयुता ॥ ९ ॥

शिवाय चिदानंदस्वरूप श्रीकृष्णाने ती अर्जुनाला स्वतः सांगितली आहे. ती ऋग्यजुःसामवेदरूपिणी, परमानंदस्वरूप व तत्त्वज्ञानार्थीने भरलेली आहे. ९.

योऽष्टादशजपे नित्यं नरो निश्चलमानसः ।

ज्ञानसिद्धिं स लभते ततो याति परं पदम् ॥ १० ॥

जो मनुष्य शांत मनाने नियमित अठराही अध्याय म्हणतो, त्याला ज्ञानसिद्धीचा लाभ होऊन परमपद (श्रेष्ठ पद) प्राप्त होते. १०.

पाठेऽसमर्थः संपूर्णे ततोऽर्धं पाठमाचरेत् ।

तदा गोदानजं पुण्यं लभते नात्र संशयः ॥ ११ ॥

दररोज जर संपूर्ण गीता म्हणणे अशक्य असेल तर अर्धी म्हणावी. त्यायोगे गोदानाचे पुण्य मिळेल यात संशय नाही. ११.

त्रिभागं पठमानस्तु गंगास्नानफलं लभेत् ।

षडंशं जपमानस्तु सोमयागफलं लभेत् ॥ १२ ॥

अर्धी न म्हणता एक तृतीयांश म्हणजे सहा अध्याय रोज म्हटले असता गंगास्नानाचे फळ, आणि तीन अध्याय म्हटले असता सोमयागाचे फळ मिळेल. १२.

एकाध्यायं तु यो नित्यं पठते भक्तिसंयुतः ।

रुद्रलोकमवाप्नोति गणो भूत्वा वसेच्चिरम् ॥ १३ ॥

भक्तिभावाने रोज एक अध्याय म्हणत राहिल्यास रुद्रलोकाची प्राप्ती होऊन तिथे तो रुद्राचा गण होतसाता वास करील. १३.

अध्यायं श्लोकपादं वा नित्यं यः पठते नरः ।

स याति नरतां यावन् मन्वन्तरं वसुंधरे ॥ १४ ॥

एक अध्याय किंवा एक श्लोक, निदान श्लोकाचा एक चरण जरी नित्यनियमाने म्हणेल, तरी तो मन्वन्तरापर्यंत पृथ्वीवर मनुष्य होऊनच जन्मेल. १४.

गीतायाः श्लोकदशकं सप्त पंच चतुष्टयम् ।

द्वौ त्रीनेकं तदर्धं वा श्लोकानां यः पठेन्नरः ॥ १५ ॥

गीतेच्या श्लोकापैकी दहा, सात, पाच, चार, तीन, दोन, एक अथवा अर्धाही श्लोक जो नित्य म्हणेल, १५.

चंद्रलोकमवाप्नोति वर्षाणामयुतं ध्रुवम् ।

गीतापाठसमायुक्तो मृतो मानुषतां व्रजेत् ॥ १६ ॥

तो दहा हजार वर्षेपर्यंत चंद्रलोकात वास करील. गीतेचा पाठ म्हणत वा ऐकत असताना जो मरण पावेल त्याला मनुष्यजन्म मिळेल. १६.

गीताभ्यासं पुनः कृत्वा लभते मुक्तिमुत्तमाम् ।

गीतेत्युच्चारसंयुक्तो प्रियमाणो गतिं लभेत् ॥ १७ ॥

आणि परत तो मनुष्य गीतेचा अभ्यास करून उत्तम मुक्ती मिळवेल. मरताना फक्त 'गीता' असा उच्चार करेल तरी तो चांगली गती प्राप्त करेल. १७.

गीतार्थश्रवणासक्तो महापापयुतोऽपि वा ।

वैकुण्ठं समवाप्नोति विष्णुना सह मोदते ॥ १८ ॥

गीतार्थ श्रवण करण्यात मग्न असलेला मनुष्य महापापी असला तरी वैकुण्ठाला जाऊन विष्णूच्या बरोबर आनंदभोग भोगेल. १८.

गीतार्थं ध्यायते नित्यं कृत्वा कर्माणि भूरिशः ।

जीवन्मुक्तः स विज्ञेयो देहांते परमं पदम् ॥ १९ ॥

अनेक कर्मे करीत असता जो गीतार्थाशी सतत संबंध ठेवील, तो जीवन्मुक्त होऊन मरणोत्तर श्रेष्ठ पद मिळवेल. १९.

गीतामाश्रित्य बहवो भूभुजो जनकादयः ।

निर्धूतकल्मषा लोके गीता याताः परं पदम् ॥ २० ॥

गीताज्ञानाचा उपयोग करूनच जनकासारखे पुष्कळ राजर्षी पापरहित होऊन श्रेष्ठ पदाला पोचले अशी ख्याती आहे. २०.

गीतायाः पठनं कृत्वा माहात्म्यं नैव यः पठेत् ।

वृथा पाठो भवेत्तस्य श्रम एव ह्युदाहृतः ॥ २१ ॥

गीतेचे वाचन करून तिचे हे माहात्म्य जो वाचणार नाही, त्याचा तो गीतापाठ व्यर्थ, तो केवळ श्रमच होय, असे जाणकारांचे म्हणणे आहे. २१.

एतन्माहात्म्यसंयुक्तं गीताभ्यासं करोति यः ।

स तत्फलमवाप्नोति दुर्लभां गतिमाप्नुयात् ॥ २२ ॥

ह्या माहात्म्यासहित जो गीतेचा अभ्यास करतो, त्यास पूर्वोक्त फळ प्राप्त होऊन उत्तम गती प्राप्त होते. २२.

सूत उवाच-

माहात्म्यमेतद्गीताया मया प्रोक्तं सनातनम् ।

गीतांते च पठेद्यस्तु यदुक्तं तत्फलं लभेत् ॥ २३ ॥

सूत म्हणतात - जो मनुष्य गीतापाठानंतर मी सांगितलेले गीतेचे हे सनातन माहात्म्य पठन करेल त्याला वरील फळ मिळेल. २३.

॥ इति श्रीवाराहपुराणे श्रीगीतामाहात्म्यं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीमद्भवद्गीताध्यानादि ॥

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ श्रीगोपालकृष्णाय नमः ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगोपालकृष्णाय नमः ॥ ॐ अस्य श्रीमद्भगवद्गीतामालामंत्रस्य भगवान्वेदव्यास ऋषिः । अनुष्टुप् छंदः । श्रीकृष्णः परमात्मा देवता । अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे । इति बीजम् । सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज । इति शक्तिः । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः । इति कीलकम् ।

ॐ (परमब्रह्म वाचक शब्द) मंत्राचा कर्ता भगवान् वेदव्यास ऋषि होत. हा मंत्र अनुष्टुप् छंद आहे. ह्या मंत्राची देवता भगवान् श्रीकृष्ण आहे. “शोक करण्यास अयोग्य अशा संबंधी लोकांसाठी तू शोक करतोस व बाता तर मोठ्या पंडितासारख्या मारतोस!” हे बीजतत्त्व-सारांश होय. “सर्व धर्म सोडून तू मला एकट्यालाच शरण ये. ही शक्ति आहे. मी तुला सर्व पापातून मुक्त करेन, शोक करू नकोस.” हे कीलक (किल्ली-मेढ) होय.

न्यासाः

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।

इत्यंगुष्ठाभ्यां नमः ॥

“ह्या आत्म्याला शस्त्राने कापता येत नाही, अग्नि ह्याला जाळू शकत नाही.” म्हणून प्रत्येक हाताचा अंगठा व त्याच्याजवळील बोट एकमेकांना स्पर्शून व दोन्ही हात जुळवून नमस्कार करावा.

न चैनं क्लेदयंत्यापो न शोषयति मारुतः ।

इति तर्जनीभ्यां नमः ॥

“पाणी ह्याला भिजवू शकत नाही व वायू ह्याला सुकवू शकत नाही.” प्रत्येक हाताचा अंगठा व करंगळी एकमेकास स्पर्शून व दोन्ही हात जुळवून नमस्कार करावा.

अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च ।

इति मध्यमाभ्यां नमः ॥

“ह्याला तोडता येत नाही, जाळता येत नाही व भिजवताही येत नाही. तसेच ह्याला सुकविताही येत नाही.” प्रत्येक हाताचा अंगठा मधल्या बोटास स्पर्शून, हात जुळवून नमस्कार करावा.

नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातनः ।

इत्यनामिकाभ्यां नमः ॥

“आत्मा हा नित्य, सर्वांमध्ये राहणारा, स्थिर असून सनातनही आहे.” प्रत्येक हाताचा अंगठा अनामिकेस (अंगठीचे बोट) स्पर्शून दोन्ही हात जुळवून नमस्कार करावा.

पश्य मे पार्थ रूपाणि शतऽशोथ सहस्रशः ।

इति कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥

“हे पार्था, ही माझी हजारो, शेकडो रूपे पाहून घे.” प्रत्येक हाताचा अंगठा करंगळीस स्पर्शून व दोन्ही हात जुळवून नमस्कार करावा.

नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनि च ।

इति करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

“ही रूपे अनेक प्रकारची, दिव्य, मनोहर तसेच नाना रंगांची व आकारांची आहेत.” दोन्ही हातांच्या तळव्यावर आलटून पालटून पृष्ठभाग घासावा.

अंगन्यासाः

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।

इति हृदयाय नमः ॥

हृदयाला नमस्कार असो. हृदयाच्या ठिकाणी स्पर्श करावा.

न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ।

इति शिरसे स्वाहा ॥

मस्तकाला स्पर्श करावा.

नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोयं सनातनः ।

इति कवचाय हुम् ॥

हे कवच म्हणून बीजाक्षर 'हुम्'चा उच्चार करून डाव्या हाताने उजव्या हाताला व उजव्या हाताने डाव्या हाताला स्पर्श करावा.

पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः ।

इति नेत्रत्रयाय वौषट् ॥

अंगठा व अनामिका ह्यांनी डोळ्याला स्पर्श करावा.

नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनिच ।

इति अस्त्राय फट् ॥

चुटकी वाजवून व हात मस्तकाच्या आजुबाजूला फिरवून डाव्या हातावर टाळी वाजवावी.

श्रीकृष्णप्रीत्यर्थे पाठे विनियोगः ॥

श्रीकृष्णाला प्रसन्न करण्यासाठी ह्याचा विनियोग करावा.

अथ ध्यानम्

ॐ पार्थाय प्रतिबोधितां भगवता नारायणेन स्वयं

व्यासेन ग्रथितां पुराणमुनिना मध्येमहाभारतम् ।

अद्वैतामृतवर्षिणीं भगवतीं अष्टादशाध्यायिनीं

अंब त्वामनुसंधामि भगवद्गीते भवद्वेषिणीम् ॥ १ ॥

अर्थ :- हे माते भगवद्गीते! भगवान नारायणांनी स्वतः अर्जुनाला उपदेश केलेली, प्राचीन मुनी व्यास यांनी महाभारतात ग्रथित केलेली, अद्वैतरूपी अमृताचा वर्षाव करणारी, संसाराचा द्वेष आणि उच्छेद करणारी व जिचे अध्याय अठरा आहेत, अशी जी पूज्य गीता, तिचे मी चिंतन व स्मरण करतो. १.

नमोऽस्तु ते व्यास विशालबुद्धे

फुल्लारविंदायतपत्रनेत्र ।